

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 38

DECEMBER 1981

30. årgang

Erindringer

HINGE - det ord har en sælsom klang i mine ører; hver gang jeg hører det, har jeg det som dragonhesten, når den hører et stød i trompeten.

Min mor var den ældste af 5 børn i »Hedehusgaard« Jeg er født i Hinge og døbt i Hinge kirke af pastor Lange; mine forældre flyttede til Skanderborg, da jeg var 2-3 år. Mors øvrige 4 søskende blev alle bosiddende i Hinge, og jeg har dem alle for mig i et særligt stråleskær; så frisk som for de mange år siden.

Når talen var om ferie, var der ingen diskussion, vi skulle naturligvis til Hinge, hvor ellers. Vi blev da afhentet i Silkeborg i hestevogn af morbroder Peter (Peter Nielsen). Enkelte gange havde jeg den romantiske oplevelse det var at køre med dagvognen til vejen ved »Vinderslevgaard«, efter at der underejs var gjort ophold og »bedet« i »Signesminde Kro«, men det skete kun få gange, for pengene var små. Det var en lang vej at køre med hestevogn, og jeg husker endnu det spændende øjeblik, da vi svingede om ved den daværende sognefogeds gård (Thomas Hywel Peter kaldet), og da havde det forjættede land for os, og vi kunne se »Hedehusgaard«, hvor moster Kathrine ventede os med et veldækket bord, det var som regel sen aften, vi ankom.

»Hedehusgaard« var stedet, hvor vi boede fast i de 8 dage, ferien varede. Gården havde morbroder Peter. overtaget i 1908 efter bedstemoder, som havde været enke siden bedstefaders død i 1980, og hun havde fra den tid selv drevet den.

Det er om Peter Nielsen, min morbroder, jeg gerne vil riste en minderune. Jeg har savnet, at ingen tidligere har fattet pennen, idet jeg synes, at hans indsats for at give vore forfædre mæle, er af så enestående og formidabel art, at den fortjener, at vi indenfor slægten et øjeblik stopper op og tænker derpå.

Han var, synes det i mine øjne, en usædvanlig begavelse for en almindelig bonde at være, når det betænkes, at han kun havde en almindelig skoleuddannelse fra en såkaldt »stråttækt« skole på landet suppleret med ½ år på Nr. Nissum Højskole. På den baggrund synes jeg, det er en fantastisk præstation at samle og udgive 2 bøger, som vi i slægten med stor interesse kan øse viden af, om dem som var før os. Der kan eksempelvis henvises til fortegnelsen over effekterne vedrørende skifteforretninger og arvesager, hvor alt indtil mindste enkeltheder er nøje optegnet. Det er i sandhed ikke den store rigdom, der lyser derudaf, men vi forstår heraf, hvor nøjsomme vore forfædre har været. Denne nøjsomhed er nok gået fløjten i vor tid og har vel heller ikke været så nødvendig i vor velfærdsagtige tid. Men intet er bestandigt - hvad vi tydeligt fornemmer, og der er altid en erfaring og rigdom at hente i fortiden, for som Johs. V. Jensen siger: »Den, der ikke har last fra fortiden, får ingen fragt ind i fremtiden!«

Foruden disse 2 velskrevne bøger: »Hinge sogns historie« og »Storgaard Slægten« er han også forfatter til et meget stort arbejde om dagligt liv ude og inde på landet for år tilbage, inden maskinen holdt sit indtog; dengang da der skulle lægges krop til arbejdet. Dette værk omhandler mere end 1100 kvartark, hertil kommer mange flere notater af forskellig art. Alt dette er af Nationalmuseet vurderet så højt, at det er taget i forvaring derovre, og man havde bedt om at måtte få udle-

veret evt. øvrige efterladenskaber af lignende art ved hans død.

Selv om Peter Nielsen interesserede sig for fortiden, var han til stadighed levende interesseret i sin samtid, og fulgte godt med i tidens rørelser; han var i høj grad et levende menneske. Han havde været medlem af sognerådet og var i over 30 år medlem af menighedsrådet, deraf mange som formand. Hans kirkelige ståsted var som hos slægten forud: Indre Mission. Han var medstifter af Kjellerupkredsens Venstre, ligesom han stærkt medvirkede ved Silkeborg - Kjellerup banens oprettelse. Da denne bane blev nedlagt udtalte han, at dette ville man nok fortryde; og mon ikke også adskillige giver ham ret. Hvor godt han fulgte med i sin tids begivenheder ses deraf, at han den sidste aften han levede - trods sine 94 år - interesseret fulgte opsendelsen af måneraketten natten til den 17/7 1969. Næste morgen fandt man ham død i sin seng.

Et stort menneske der i al sin beskedenhed var større end han i al almindelighed blev vurderet til, var ikke mere. Meget gik bort med ham, og vi var mange, der sammen med den nærmeste familie bøjedede hovedet i taknemmelighed for de værdier, han havde gravet frem fra slægtens fortid, og beriget os alle med. På ham kunne det passende føjes til som Holger Drachmann siger i sin »ligprædiken« om Ole Phil: » - han fortjente medaljen, men se om han fik den.«

»Hedehusgaard« var som sagt min barneferies centrale sted, men min mors søskende udgjorde en familieenhed på grund af det gode forhold, der bestod mellem dem alle, og vi nåede rundt til de øvrige søskende med deres ægtefæller samt familiernes venner.

Af mors søskende var der: Moster Sine og morbroder Laurids på Hinge Højgaard. Morbroder var sognerådsformand i ca. 25 år (det bemærkes, at vi kaldte dem alle for morbroder og moster). På Hinge Højgaard havde vi det dejligt med de 5 kvikke og livlige kusiner: Jensine, Johanne, Anna, Maria og Esther. Vi morede os dejligt og fik lov til mangt og meget, men at kravle op i vindmøllen var strengt forbudt.

Så var der morbroder Johan og moster Andersine i Astrup, hvor vi besøgte fætrene Johannes, Anders, William, Ernst, Henning, Gerhard samt Marie-Louise, som så tragisk døde i 1952, kun 32 år gammel på grund af en lægefejl. Hos dem boede også moster Andersines forældre, den lærde smed Anders Hansen og hans hustru Louise. Anders Hansen havde et indgående kendskab til Luthers skrifter, og han blev kaldt »den lutherske teolog i Hinge«. Det fortæles, at han sammen med stiftprovst Ussing var den, der havde den største indsigt i Luthers skrifter her i landet. Jeg mener at vide, at han var inviteret til at holde forelæsning på Københavns Universitet. Jeg husker ham med sort silkekalot og et profetagtigt hvidt skæg og næsten altid med et barn på armen. Hos disse mennesker var der også frit slag, Anders Hansens gamle smedie var en herlig legeplads.

Som det 4. par var der moster Karoline og morbroder Chresten Søndergaard på »Nymosegaard« og her var kusinerne Ellen og Johanne. Moster havde i nogle år haft stilling i Skanderborg og kom ofte på besøg hos os. Da hun så blev gift, boede vi jævnligt hos dem i det hyggelige hjem »Nymosegaard«.

Jeg tænker på dem alle ikke mindst på det gode og hjertelige forhold, der bestod mellem dem, og på deres hele, stille kristne livsholdning, som ikke kunne undgå at sætte sit præg på os. For eksempel husker jeg, at når vi havde spist »vo ommen« (middagsmad) og bordbønnen var bedt, så blev andagtsbogen taget ned fra hylden, og det daglige stykke blev læst - så var man efter middagsøvnen klar til at tage fat igen. I sandhed en bekræftelse af at »mennesket lever ikke afbrød alene«.

Når så dette er sagt, tænker jeg ofte på og undrer mig over i dyb taknemmelighed, at de også havde tid, kræfter og interesse til at vise os børn så stor en oprigtig venlighed og kærlighed; sådan som vi føler den fortsat gennem kusiner, fætre og ægtefæller. Jeg kunne ønske dette fortsat også for næste generation - men ringene på vandet breder sig jo mere og mere -slægtens livsværdier burde der nok værnes mere omhyggeligt om. Dog skal det ikke glemmes i denne forbindelse, at det var på Peter Nielsens initiativ, at slægtsfesterne begyndte, og de er jo fortsat også efter hans død.

Skulle jeg sammenfatte min opfattelse af, hvorledes min mors familie kunne være så gode mod os, som de var, så bunder det nok i de linier, som Mads Nielsen har sagt: »deres liv har skjulte kilder, dybe væld som ingen ser«.

*Marius Bitsch,
Silkeborg
Slægtsbogen side 175, I E*

Et tilbageblik

Så er vi atter i november og ved den tid, da Slægts-Nyt skal ud. Tankerne går uvilkårligt tilbage til året, der gik.

En meget mild vinter, kun lidt frost og sne, derimod uroligt blæsende vejr - den 23. december havde vi igen jule-storm; den værste jeg synes at huske, store skader på tage og bygninger, i skovene blæste mange tusinde træer om. Her hos os skete der ikke særlig store skader, vi ligger jo lidt i læ.

Regn og atter regn prægede foråret indtil først i april, da vejret pludselig slog om til blæst, sol og høj himmel, der hurtigt tørrede jorden. Inden påske var markarbejdet stort set til ende her på egnen.

Påskedag blev det koldt med nattefrost, der varede måneden ud; natten mellem den 24. og 25. var temperaturen nede på minus 8 gr., til stor skade for især frugtavlere. I sommerens løb fik vi nogle velkomne regnskyl, indtil 70 mm på et døgn, det bevirkede en hel del lejekorn.

Høstvejret blev alle tiders, vi høstede ikke korn her på gården med over 17% vand, udbyttet blev meget tilfredsstillende, ligeledes er roeudbyttet ret god, alt i alt en lille lysning i de alvorlige økonomiske problemer landbruget er inde i, såvel som mange andre fag.

Tankerne går også til det, der bekymrer så meget, den uhyggelige store arbejdsløshed - aviserne skriver i dag 270.000, deriblandt mange unge, især i byerne er deres forhold fortvivlede. Måtte der dog findes en løsning.

Her hos os går det helt godt, vi har hver morgen kunnet stå op og tage fat på de forskellige gøremål, der trods alt er på en gård og fryde os over den skønne plet, vi fik lov at bo på.

Kærlig hilsen

Ingeborg og Johs.

Kontingent

Kontingentet vil som sidste år være mindst otte kr. Giro 6 07 40 22.

Der er endnu slægtsbøger, der kan købes for kr. 90,00.

Johs. Nielsen

Dødsfald

Side 130, I A 5

Ole Christian Christensen, død 20-10-80.

Side 179, V A

Frederikke Kristine Nielsen, død 8-10-81.

Side 174, I D

Christian Bitsch, Århus, død 19-11-1979

Side 108, II B

Det er med stor sorg, jeg allerede igen må give et indlæg til Storgaard-slægtens blad under denne rubrik.

Vor kære mor, Nelly Sangild, døde efter svær sygdom den 30. juli i år, kun 2 ½ år efter far.

Mor var født i 1904 på Trimmelskovgård ved Ans som den næstældste af en søskendeflok på 6. Ungdomsbillede viser, at pigerne i den familie var kønne, men mit kendskab til dem viser, at de tillige var piger med ben i næsen og en rap replik. Mor Nelly, som hun blev kaldt af os, var et dejligt, levende menneske, der tillige var gæstfri og gavmild i en grad der automatisk gjorde hendes hjem til et samlingspunkt for familien.

Mor fulgte med i alt, hvad der rørte sig omkring hende, både nær og fjernt - og kunne sætte sig ind i andres situation. Til hende gik man ikke forgæves med sine problemer, og hun søgte altid at løse dem på en uselvisk måde; hun så en meget større glæde i at give end i at modtage. I den sidste svære tid undrede hun sig over, at hun havde så mange venner, der besøgte hende. Det gjorde vi, hendes nærmeste, ikke. Hendes livs bekymring var nok, at hun ikke havde en større børneflokk at være noget for. Hendes eneste søn og svigerdatter har følt, hvordan et godt hjem og en kærlig mor er, og vi savner hende ubeskriveligt.

Vi har mistet ét af de bedste holdepunkter i vor tilværelse.

Esther og John.

Malermester

RICH. MADSEN,

Silkeborg

født 28/7 1900- død 6/2 1981

Slægtsbogen III side 59

Formalia:

Faguddannet som maler hos malermester Johansen i Silkeborg.

Ophold på håndværkerskole i Haslev.

Arbejdspladser: Sønderjylland,
København,
Fåborg.

1925: Startet sit eget malerfirma i Silkeborg, som efter 40 år med trofast kundekreds overdrages til hans svend. Fra digtet Gylden Sol I Rugens Sange: Jeppe Aakjær (24/10 1916)

Se, hvor jorden er lys og skøn
havregylden og kløvergrøn!
Hegn og Hæk og Kaprifol
dufter og ler i gylden Sol
Gylden Sol, gylden Sol
fyld mit Hjerte, du gylden Sol.

Dette vers rummer så meget af den atmosfære, som Rich. Madsen søgte inspiration fra - søgte at give videre som maler, kunstmaler og som menneske! Det lyriske lyse, som bekender sig til den danske natur. Det, der strækker sig efter liv.

Som maler havde Rich. Madsen speciel interesse i den kunstneriske side af faget - restaureringsarbejde i forbindelse med kirker, talrige møbler, som blev bragt tilbage til den oprindelige stil, vægge i pompejansk stil o. s. v. Kort sagt, opgaver udover det almindelige. Det gængse malerarbejde blev dog også udført omhyggeligt. Rich. Madsen var ikke nogen almindelig håndværker at have i sit hus. Der var festligt, hvor han var. Han var en mester med alt det gode, dette ord havde i sig.

Som kunstmaler var Rich. Madsen væsentligt en skildrer af naturen. Det var ved kunsten hans hjerte lå, det var her, han forsøgte den ensomme kamp, som er kunstnerens lod. Alene med sit kunstneriske temperament. De livsspørgsmål som dukker op, når man arbejder med en kunstnerisk form, søgte Rich. Madsen selv svar på ved talrige studier i sine bøger om Europas kunst, i bøger om filosofi og i litteratur. Født idag med de muligheder vores tid giver, var det nok den kunstneriske side af sine mange rige evner, Rich. Madsen ville have valgt som livsbane.

Som menneske hørte Rich. Madsen til de store. Humoren var et kendemærke - humoren som alvorens våbenskjold. Mangen en god historie, enten selvoplevet eller hørt gennem anden person, blev bedre fra gang til gang i hans fortælleglade mund. Rich. Madsen havde altid tid til at lytte - tid til at fortælle. Han havde altid tid! Han kunne rumme mangt og mange. Os allesammen, hvad enten vi passede i det gængse mønster eller faldt lidt udenfor. Store og små. Gamle og unge. Man mærkede et stort, varmt og bankende hjerte, når man kom på besøg. Rich. Madsen havde et givende sind. Han formåede at leve et rigt liv med sin nære familie, sin slægt, sine venner, alle der søgte hans hus. Han formåede at ældes med ynde - at være parat til døden, da den kom.

På hans begravelsesdag skinnede
Den gyldne Sol! Skinnede lige ind i
vore hjerter.

København, juli 1981.
Else-Marie Storgaard Fog

Fødsler

Side 83, I C 2 c 1

Jan Skov Lauritsen, f. 16-8-1981, søn af Peder og Birthe Lauritsen, Bjerringbro.

Side 89, I G 3 b 2

Line Hjortmose Rask, f. 11-12-1980, datter af Flemming og Ruth Rask, Sinding.

Side 93, II D 1 b 1

Stine Storgaard, f. 26-10-78,

Side 93, II D 1 b 2

Anna Storgaard, f. 13-10-1980, døtre af Holger og Dorrit Storgaard, Middelfart.

Side 128, I A 1 a 1

Birgitte Storgaard, f. 22-5-1965

Side 128, I A 1 a 2

Carsten Storgaard, f. 14-11-1966

Side 128, I A 1 a 3

Anne-Dorthe Storgaard, f. 4-10-1972, børn af Kurt og Jytte Storgaard.

Side 128, I A 1 c 1

Tina Storgaard Hansen, f. 3-2-1977

Side 128, I A 1 c 2

Christina Storgaard Hansen, f. 20-8-1979, døtre af Anne-Lise og Birger Hansen.

Side 152 IV B 2 b

Peter Hjørne, f. 31-3-1979, søn af Flemming Hjørne og Charlotte Mandrup.

Side 166, I A 1 c

Astrid Storgaard Jakobsen, f. 28-1-1981, datter af Kristen og Inger-Lone Storgaard Jakobsen.

Side 166, IV A 1 b

Helle Storgaard Jakobsen, f. 28-2-1981, datter af Jørgen og Birthe Storgaard Jakobsen, Thorning.

Side 175, I E 1 a 2

Nicolaj Bitsch, f. 5-11-1980, søn af Erik og Anna Bitsch, København.

Side 180, V C 1 a 2

Bo Widahl, f. 25-10-1980, søn af Lise Widahl og Henrik T. Sørensen.

Side 181, V C 3 c

Maria Aagaard Nielsen, f. 24-7-1981, datter af Flemming og Karen Aagaard Nielsen, Farstrup.

Side 183, VI B 4 b

Betina Holbech Eriksen, f. 4-6-1981, datter af Aase og Jens Erik Eriksen, Thorning.

Bryllup

Side 84, I C 4 c
Bent Storgaard Nielsen viet 19-9-1981 til Helle Nissen,
f. 19-6-1959.

Side 93, II D 1 b
Holger Storgaard viet 30-6-1978 til Dorrit Lykke-
Olesen.

Side 128, I A 1 a
Kurt Preben Storgaard viet 24-7-1965 til Jytte Kirsten
Johansen, f. 23-4-1947.

Side 128, I A 1 c
Anne-Lise Kristine Storgaard viet 19-6-1976 til Birger
Martin Hansen, f. 25-8-1949.

Side 131, I F 1 b
Hardy Storgaard viet 23-6-1979 til Karen Dalgas An-
dersen f. 24-1-1959.

Sølvbryllup i 1982

Side
117 Karna og Oskar Almind, Rødkjærsbro, d. 3-3.
120 Karen og Harry, Bank, Hornborg
135 Verner og Elin Frandsen, Bjerringbro, d. 27-7
180 Henny og John Widahl, Rønde, d. 17-4

Guldbryllup i 1982

Side
64 Mary og Svend Aage Rasmussen, Bjerre, d. 1-10
97 Maren og Jacob Sørensen, Nr. Lyndelse, d. 14-5.

Krondiamantbryllup i 1982

Side
56 Nielsine og Sigvald Michaelsen, Vejle, d. 22-9.

Runde år i 1982

Side		år
56	Sigvald Michaelsen, Vejle	4/10 90
	Edith Michaelsen, Vejle	9/11 65
57	Henny Madsen, Silkeborg	9/6 65
	Børge Nielsen, Silkeborg	18/5 50
58	Grethe Nielsen, Silkeborg	21/6 50
59	Kaj Jørgensen, Kølvrå	6/2 50
62	Ida Aaen, Aarhus	26/11 75
63	Niels Storgaard, Kjellerup	16/9 80
64	Svend Aage Rasmussen, Bjerre	8/12 80
65	Agnes Kirkegaard, Kjellerup	15/3 75
	Charles Kirkegaard, Kjellerup	22/2 80
	Vagn Kirkegaard, Århus	30/6 50
66	Tove Rasmussen, Træden	2/8 50
	Christian Leth Mikkelsen, Viborg	20/12 70
71	Jette Storgaard, Bjerringbro	26/4 60
	Edvin Madsen, Silkeborg	6/10 65
72	Julie Madsen, Nørskovlund	24/2 60
	Kaj Storgaard, Ulstrup	8/5 50
82	Ingeborg Nielsen, Hinge	16/5 70
84	Gry Storgaard, København	28/4 65
86	Ellen Storgaard, København	9/10 50
88	Knud Rask, Hinge	11/10 60
89	Jørgen Jacobsen, København	9/12 60
91	Ejvind Kristensen, Kjellerup	25/3 60
	Ellen Storgaard, Thurø	16/11 60
93	Svend Storgaard, Middelfart	3/7 60
	Bente Storgaard, Middelfart	16/8 50
95	Kaj Storgaard	4/9 50
96	Sara Dianduno, Brønshøj	8/7 75
108	Agda Nielsen, Taul	10/4 75
	Jørgen Knudsen, Bjerringbro	12/10 50
115	Sven Degn-Pedersen, Aabyhøj	16/7 50
116	Magda Hermansen, Kjellerup	30/4 75
118	Gunhild Jensen, Randers	9/2 50
120	Ragnhild Jensen, Brædstrup	5/7 70
132	Agnes Storgaard, Herlev	13/12 50
135	Aage Storgaard, Fensten	20/9 70
138	Børge Storgaard, Århus	23/2 70
152	Ulla Jespersen, København	8/8 65
155	Else Høfde, København	1/5 50
	Ove Due, Hostrup	12/8 75
156	Cathrine Marie Petersen, Amerika	11/11 75
167	Alice Aabavn, København	25/10 50
174	Else Marie Kjølby, Vejle	6/4 50
	Gerda Bech, Århus	24/10 50
177	Johanne Thormann, Serup	9/8 75
179	Johanne Nielsen, Nr. Snede	27/11 75

Gladelig jul

og et godt nytår ønsker vi hele Storgaard-slægten.
Avisudvalget.